

نکته‌های اصولی

و اینمی در

معماری و مهندسی

سازه‌های مناطق زلزله‌خیز

محسن گویا
دانشیار دانشکده فنی
دانشگاه تبریز

دست‌اندرکاران شهرداریها و یا سازمان نظام مهندسی و معماری در هر استان مورد توجه، بررسی و رسیدگی قرار می‌گیرد، دولت هر سال در صدی از بودجه‌ی عمومی را به کمک بانکهای کشور برای مرمت، تقویت یا نوسازی و تجدید بنا در اختیار مردم هر شهر و دیار و بویژه در مناطق زلزله‌خیز و پر جمعیت قرار دهد. البته با شرایط بسیار آسان و با بهره‌های فوق العاده کم و حتی در برخی از موارد بدون عوض و بدون بازپرداخت. چرا که پس از هر زمین‌لرزه و کشتار گروهی، کمکهای بلاعوض بسیاری از هر سو به مصیبت دیده‌ها ارسال می‌شود، اماً متأسفانه جای زخم آنها بهبود نخواهد یافت و تأسف و غم بهره‌ای نخواهد داشت. به این ترتیب با اطمینان می‌توان گفت که «تقویت اکثر سازه‌های شهرهای ایران واجب است».

منظور اصلی این مقاله روشن کردن علت‌ای ایستایی و دیرپایی گونه‌های مختلف سازه‌های زمین‌لرزه‌های گوناگون زمین‌لرزه‌های مخرب و با توجه به اثرهای آخرین زمین‌لرزه‌های گیلان - زنجان، کالیفرنیا، شمال اندونزی، مناطق شمال سیستان و بلوچستان و استان فارس است. به کارگیری سنگهای سخت و چگال در پی‌ها برای پایین آوردن گرانیگاه و روبدرویی سازه با تخریب شیمیایی و نیز داشتن شکل دائمی و یا چندضلعی منظم و متقارن دو محوری در سطح و داشتن شکل منظم در بلندی از مهمترین نکته‌ها برای پایداری و دوام سازه‌ها به حساب می‌آید. در کل بدنی هر سازه‌ای بر حسب مورد و عملکرد آن، بهتر است که از یک گونه مصالح بهره‌گیری شود تا نیروهای واردہ بر اثر زلزله بر مجموع این مصالح همگون و موزون باشد. به کارگیری یکجا و هرچه بیشتر از قطعه سنگها، آجر، گل، بتون، فولاد، چوب و شیشه موجب ناهمانگی در رفتار و پاسخ دینامیکی سازه‌ها خواهد شد.

برای پابرجا بودن کامل سازه‌ها به هنگام زمین‌لرزه‌ها نبایستی اصل هرچه فنی تر بودن و زیباتر بودن بنای را فدای هرچه بیشتر اقتصادی بودن آن کرد. صرفه‌جویی در مصرف مواد، مصالح و گزینش کارگران و سازندگان ارزان قیمت هم حدّ و مرزی دارد و زیاده‌روی در آن موجب خسارتهای بعدی سازه‌ها خواهد شد.

چنانچه، گیرداری هرچه بیشتر سازه‌ها در پی نتواند نتیجه‌ی مطلوبی برای پایداری آن در برابر لرزشها داشته باشد بهتر است که از پیش یا در زمان آغاز کار، پی‌های بتون آرمه به شکل افقی بریده شود و در فاصله‌ی بین آن دو، شماری گویهای فولادی به فاصله‌ی یک متر در یک متر در درون گودیها پیش‌بینی شده‌ای جای گیرند. با استفاده از این روش، تکانهای منتقل شده به سازه‌ها به کمترین میزان خواهد رسید.

یکی از راه‌چاره‌ها برای پیشگیری از ریزش ساخته‌مانها در برابر زلزله این است که نه تنها سازه‌های تازه ساختی که از جانب

نقش مصالح در پایداری و دیرپایی سازه‌ها
در صورتی که پلی یا ساختمانی تنها از الوار و چوب ساخته شود به هنگام زمین‌لرزه‌ها کلیه قطعه‌ها هماهنگ و نزدیک به هم لرزش یکنواختی خواهد داشت و تخریب کمتری وجود خواهد داشت.
به همین ترتیب، پلهای فقط فولادی، سنگی، آجری و یا تنها از بتون آرمه نسبت به دیگر بناهای آمیخته به یکدیگر رفتار بهتر و پاسخی مناسب خواهد داشت.

به این ترتیب، هر اندازه در سازه‌ای (یک یا چند طبقه) از انواع مصالح همچون شیشه، آلو مینیم، تخته، چوب، فولاد، آجر، سنگ، بتون آرمه و... در ابعاد و وزنهای مختلف و در جاهای گوناگون آن به صورت درهم استفاده شود، به همان میزان موجودیت بنا با خطر بسیاری مواجه خواهد شد.

بنابراین، ساختمانی که فقط از یک هسته‌ی مقاوم مرکزی و دیوارهای تمام شیشه‌ای در پیرامون و به سبک مدرن ساخته شده باشد،

قایم بر روی یکدیگر قرار گیرد و یا بسیار نزدیک به هم باشد.
۵- در هر سازه‌ای از مصالح یک جور و تا حدودی همگنس استفاده شود.

۶- کوشش شود که در سازه‌ها ترتیب هرچه فنی‌تر، زیباتر و اقتصادی‌تر بودن رعایت گردد و اصول فنی بودن و زیبایی آن قربانی اقتصادی‌تر بودن سازه نشود.

۷- به جنس، بافت لایدها، تراکم خاکهای زیرپی، موقعیت قرار گرفتن نسبت به گسل‌ها و ارتفاعات و یا پستی‌ها اهمیت بسیاری داده شود و تا جایی که ممکن است زمین سفت و سنگی انتخاب گردد.

۸- اگر امکان میخکوب کردن سازه‌ها به هر شگردی در جای خود ممکن نباشد و یا پرهزینه‌تر از نرخ معمول و معقول درآید و چنانچه احتمال واژگونی و لغشی در برابر نیروهای افقی ناشی از زمین‌لرزه‌ها زیاد باشد، می‌توان ضخامت دال بتن آرمه‌ی پی را به طور افقی نصف کرد و درین آنها گویهای فولادی قرار داد تا با وجود گویهای زمین به هنگام زلزله بتواند به صورت مستقل از سازه‌ها به حرکتهای افقی خود ادامه دهد. در صورت عدم دسترسی به گویهای فولادی و یا پرهزینه بودن آن، حداقل می‌توان دو دال را به طور بسیار هموار بر روی هم قرار داد تا لغش بین سازه و زمین بدون داشتن لرزشی مهم، ممکن و عملی شود.

رفتاری مناسب‌تر از سازه‌های با مصالح گوناگون و با جرمهای متفاوت نشان خواهد داد.

تعادل در برابر نیروها و تشاه

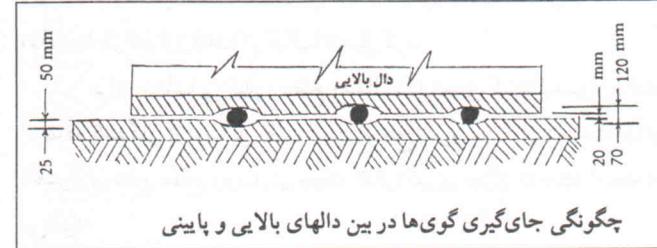
۱- واژگونی - تا جایی که ممکن است بایستی بلندی بنها و بویژه گرانیگاه آنها به گونه‌ای باشد که بر اثر نیروهای افقی واردۀ ناشی از لرزش، سازه از تعادل خارج نشود و سرنگون نگردد. واژگونی می‌تواند در نتیجه‌ی خالی شدن و یا نشست ناگهانی زیر برخی از پی‌ها حادث شود.

۲- لغش - چنانچه سازه‌ها دارای بلندی کم و یا گرانیگاه آنها خیلی به سطح زمین نزدیک باشد و یا منتجه نیروهای افقی واردۀ پایین تر قرار گیرد و در این حالت، اگر نوع خاک زیرپی‌ها هم از انواع رسها بوده و نمناک باشد، سازه‌ها به جای واژگونی خواهند لغزید و نتیجه‌ی آن، ایجاد ترکهای عمیق و گشاد در دیوارها خواهد بود.

۳- تنشها - ساختمانها از هر نوعی که باشند بویژه در مورد بنهای با استخوانیندی بتن آرمه، فولادی و چوبی، قطعه‌ها و عناصری خواهند داشت که به خمش، برش، پیچش و کمانش کار بکنند. قطعه‌ها نه تنها به صورت انفرادی بلکه در مجموع سازه هم بایستی به گونه‌ای طراحی و محاسبه شده باشند که به هنگام زمین‌لرزه‌ها بیشینه‌ی تنشهای آنها از بیشینه‌ی مقادیر پیش‌بینی شده زیاد نباشد.

مراجع

- ۱- آئینه‌نامه طرح ساختمانها در برابر زلزله - شماره استاندار ۰۲۸۰۰ - مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن - شماره انتشارات ۸۲ - چاپ ششم بهمن ۱۳۶۴
- ۲- اهری، مهندس مهرداد - آجر - از انتشارات مجله هنر و معماری
- ۳- پوپ، پروفوسور آرتور - ترجمه مهندس رضا بصیری - معماری ایرانی - انتشارات میر (گوتنبرگ) - چاپ اول ۱۳۶۳
- ۴- پور احمد جكتاجی، محمد تقی - خدیوی فرد، سارا - قربانزاده، احمد - زلزله‌گilan به روایت مطبوعات رشت ۱۳۷۰ تا ۱۶۸
- ۵- توسلی، محمود - ساخت شهر و معماری در اقلیم گرم و خشک ایران - چاپ چهارم ۱۳۶۰
- ۶- چوپرا.ک، آنیل - ترجمه دکتر محمدمهدی سعادت‌پور - دینامیک سازه‌ها - مقدماتی - انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۷۱ تیرماه ۲۱۲۹
- ۷- حامی، مهندس احمد - مصالح ساختمان - چاپ سیم - مهرماه ۱۳۵۹
- ۸- عادلی، دکتر حجت‌الله... - مهندسی زلزله - جلد اول - دانشگاه تهران - سال ۱۳۵۹
- ۹- عبد شریف آبادی، هوشمند - زلزله و ساختمانهای متداول - روشهای پایه‌نوسازی ساختمانها در برابر زلزله - مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن - نشریه شماره ۵۵ - شهریور ۱۳۶۳
- ۱۰- کوبان، سیما - کتاب تهران - جلد اول - صفحه‌های ۶۰ تا ۱۱۲
- ۱۱- کوچکی، علیرضا - دروس اختصاصی کنکور هنر - جلد اول از انتشارات مؤسسه هنری نور - چاپ چهارم - اسفند ۱۳۷۱ تا صفحه ۷۱
- ۱۲- کمیته سازه و ساختمان - سازمان نظام مهندسی استان آذربایجان‌شرقی - گزارش زلزله - ۱۳ مارس ۱۹۹۲ - ارزنجان، ترکیه - آبان ماه ۱۳۷۱

چگونگی جای‌گیری گوی‌ها در بین دالهای بالایی و پایینی

پیشنهادها

برای اینکه انسانها در بناهای ساخته شده از سوی دیگر همنویان و دست‌اندرکاران جامعه شامل: کارگر، بنا، معمار، آرشیتکت و مهندس اینم باشند و همواره آسوده‌خاطر زندگی کنند، بایستی به نکات مهم زیر توجه داشت:

- ۱- شکل سازه در پلان دارای حداقل دو محور متعامد بوده در قایم هم باید دو محور تقارن داشته باشد.
- ۲- سازه در پلان باید از شکل‌های هندسی دایره، مربع یا چندضلعی‌های منظم برخوردار باشد.
- ۳- در ساختمانهای یک طبقه به عنوان سقف، به کارگیری پوشش‌های قوسی به جای مسطح برتر است.
- ۴- نقطه‌های سه‌گانه‌ی هندسی، گرانشی و سختی سازه در پلان و